

nastajanju elemenata, kako mu je ovaj pripisao, nego o svakoja-
kom miješanju, ponajprije kamenja, što on sam <Aristotel> nije
učinio: »Ono prvo što smo netom nazvali vodom, ako je skrut-
nuto, kako nam se čini, vidimo da postaje kamenje i zemlja.«;
potom <o miješanju> vjetrova: »opet razriješeno i razrijeđeno, to 5
isto <postaje> vjetar i zrak,«; <o miješanju> oblaka: »I opet zrak
koji se skupi i zgusne postaje oblaci i magla«; poslije <o miješa-
nju> tuče i leda: »Uistinu tako skrutnuto ono, čemu se to događa
ponajviše iznad zemlje, tuča je, a na zemlji je pak led. Što je pak
manje i što je poluskrutnuto, ono što je nad zemljom je opet sni- 10
jeg, a na zemlji skrutnuto, nastalo iz rose, naziva se mraz.«

Ali da ne prikazem sve što u *Timeju* slijedi o vrstama soko-
va; Platon je filozofirao o vinu, ulju, smoli, gumi, medu, soku¹⁷,
tekućini, stijeni, kamenu, sodi, potaši, zlatu, čeliku, zraku, oku- 15
sima, mirisima, bojama, zvukovima; no, jer je Aristotel izriječom
rekao da on o kostima i mesu nije raspravljao, da bi se što jasnije
pokazala laž, hoću ovdje navesti ovo o kosti: »kost je sastavio na

¹⁷ To je grčki: ὀπός, οὐ ὀ – sok koji prirodno curi, ili kad se zareže
– smola.